

ПОЕТСКИ АФОРИЗМИ РЕНЕ ШАРА

То кремене већ трепери под лозом бескраја.

Време се изгуби из вида чим се у сликама угледа.

Најчистије семе изникне из земље што не постоји.

Волим само оно што ме осветли и у исти мах истакне таму у мени.

Истинска снага нема у себи никаква отрова.

Лепота се удобно смести на свако место.

Безначајно вазда угрози све значајно.

Ко год бде на вису радости, сличан је и дану и ноћи.

Вечност није нимало дужа него сам живот.

Већ сам се свикао на неуморне покрете самоће.

Плод је слеп. Живо дрво гледа.

Верник се поколеба чим се суочи са својом црквом.

Ако се устоличите у муњи, она постане срце вечности.

Буди делић свемира, и то најчвршћи, најкориснији,
али најмање уочљив.

○
Велики песник познаје се и по броју безначајних
страница које не написа.

○
Рад је чист чак и када се често обнавља.

○
Земља се сневесели када прихвати семе, а оно
се развесели иако га опасности вребају.

○
Што себи обећаш, то одржи и према другом.

○
Зар се друкчије хватаживот него са његове
трновите стране?

○
О како вода постане тешка само за један дан хода
од извора!

○
У највећој се олуји пронађе понека птица да нас
смири. Она је непозната. И она запева пре него
узлети.

○
Свако дисање налаже неко управљање.

○
Распињемо се између жеље за сазнањем и жаљења
што смо понешто сазнали.

○
Сумња се налази у корену сваке величине.

○
Човек је почесто способан да учини и оно што је
неспособан да замисли.

○
Ко види само један извор, тај познаје само једну
буру.

○
Свак се сетно удаљава од свог лавиринта. Јер веко-
ви митологије присиљавају га да остане.

○
Опевај само своју блиставу жеђ!

○
Сузе презиру сопственог исповедника.

○
Прави и врли неимари омрзну чамотност тврђава.

○
Треба доста даха, упркос опсена, да би се живот
испунио.

○
Раскош је злочин, то ми каза извор из стене.

○
Ја поседујем, још од рођења, насртљиво дисање.

○
Птичија песма изненади круну и гране зоре.

Глог у расцвету био је мој први азбучник.
 ○
 Мало се ради када Сунце заповеда.
 ○
 Песник не казује истину, него је проживљава.
 ○
 Ниједна птица нема срца, да пева у жбуњу питања.
 ○
 Не спрема се постеља за сузе као за пролазне посетиоце.
 ○
 Човек без мана личи на планину без долина и увала.
 ○
 Пристанак осветли лице, а непристанак подари му лепоту.
 ○
 На овој земљи пуној опасности, дивим се вери у живот.
 ○
 Пре се повери ветру него мору без ослонца на обали.
 ○
 Тај кристални клас већ круни блиставу жетву по трави.
 ○
 Реч више прекопа земље неголи гробар.
 ○
 Плодови, толико сте изнад круне, те саме звезде изгледају као ваш одсјај.

Одабрао и превео,
 Радоман Зуковић

БЕЛЕШКА О ПЕСНИКУ

Рене Шар (рођен 1907.) написао је више збирки песама које су преведене на многе језике. Он је разноврсан и изворан како у схватању свог песничког позива и рада, тако и у изобиљу израза и слика. Он је, уз то, дубокомислен: штедљив у речима, а богат у снажним мислима. Његове су песме час у стиху, час у прози, час у афоризму. Он је, изгледа, модерни Хераклит, јер пише сажето, често загонетно и дијалектично...

Многи га сматрају највећим живим песником Француске.

Шар је „развојем поезије, развијао живот, а развојем живота, он је обогатио поезију“ (Грета Ро).